

Motion till riksdagen 2021/22:4394

av **Ola Johansson och Lars Thomsson (båda C)**

med anledning av prop. 2021/22:95 Ett bättre underlag för åtgärder på bostadsmarknaden

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med förslag som innebär att en analys av bostadsbehovet för särskilda grupper ska göras och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med förslag som innebär att en analys av efterfrågan på bostäder ska göras och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I dagsläget anger 207 av Sveriges 290 kommuner att de lider av underskott på bostäder. Allt enligt Boverkets bostadsmarknadsenkät. Underskottet kan gälla olika typer av bostäder och i delar av den lokala marknaden. Icke desto mindre är brist på bostäder ett utbrett problem i Sverige, och inte en utmaning för ett mindre antal tillväxtkommuner. Bostäder behövs i hela landet. Samtidigt vet vi att ett stort antal kommuner brottas med stora ekonomiska utmaningar och är i stort behov av att planera för att stärka sitt befolkningsunderlag. Det är viktigt att den nationella bostadspolitikerna ger dem möjlighet att göra det, och inte onödigtvis förhindrar utveckling i vissa delar av landet.

Tillgång till relevanta underlag är av stor vikt för att landets kommuner fullt ut ska kunna ta sitt bostadsförsörjningsansvar. Ofta är det många frågor och förhållanden som behöver vägas in. Ungdomar behöver ha en chans att skaffa sin första egna bostad. Bristen på studentbostäder är allvarlig både för den som inte kan få tillgång till en bostad och i förlängningen också för svensk tillväxt och arbetsmarknad. Behovet av bostäder för äldre är i många kommuner mycket påtagligt. Nästan var fjärde kommun har dessutom underskott när det gäller särskilda boendeformer för äldre. På senare tid

har vi också sett hur allt fler söker sig till mer lantliga boenden, något som ökar attraktiviteten i många landsbygdskommuner och som ställer nya krav på planberedskap, exempelvis i natur- och strandnära lägen.

Mot bakgrund av ovanstående är det därför svårt att se logiken i att kommunerna i regeringens lagförslag inte längre ges ett uttryckligt mandat att planera för bostäder för särskilda grupper och analysera efterfrågan på bostadsmarknaden. Detta riskerar också att begränsa kommunernas rådighet till förmån för ett ökat statligt inflytande över den lokala bostadspolitiken. Då det kommunala planmonopolet är en mycket viktig del av det lokala självstyret blir detta problematiskt.

Centerpartiet ställer sig bakom regeringens proposition i fråga om att kommunernas riktlinjer för bostadsförsörjningen ska grundas på en analys som genomförs med stöd av ett underlag som Boverket förser kommunen med. Givetvis ska kommunerna kunna använda ytterligare underlag som behövs för analysen. Däremot anser Centerpartiet att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med förslag som innebär att en analys av bostadsbehovet för särskilda grupper ska göras, liksom en analys av efterfrågan på bostäder. Detta för att det ger kommunerna en bättre verktygslåda för att på ett strategiskt och ansvarsfullt sätt planera för kommunens framtid.

När det gäller en analys av bostadsbehovet för särskilda grupper är det tydligt att ett betydande antal remissinstanser, däribland flertalet länsstyrelser och organisationer som företräder berörda grupper, vänder sig emot regeringens förslag, bl.a. eftersom kommunerna har ansvar för bostadsförsörjningen för äldre, personer med funktionsnedsättning och anvisade nyanlända enligt annan lagstiftning. Det påpekas också att det redan i dag finns brister i hur kommunsektorn klarar av att tillgodose dessa behov. Att lagstiftningen nu föreslås bli mer vag i detta avseende riskerar att leda till en ökande osäkerhet och otydlighet vad gäller det kommunala bostadsförsörjningsansvaret.

När det gäller en analys av efterfrågan på bostäder befarar Boverket att en analys av marknadsförutsättningarna inte är tillräckligt och avstyrker regeringens förslag. Boverket grundar detta på att man ser en risk att lagen inte tydliggör behovet att analysera det befintliga bostadsbeståndet i förhållande till förväntad efterfrågan.

Det kan lätt konstateras att förväntad efterfrågan också är en fråga över vilken kommunerna till viss del kan sägas ha rådighet genom de planeringsinstrument man har att tillgå. Dock kan oklarheter i lagstiftningen innebära att frågor som rör lokal utveckling ges lägre prioritet i kommunernas riktlinjer för bostadsförsörjningen, något som enligt Centerpartiet vore mycket allvarligt.

Ola Johansson (C)

Lars Thomsson (C)